

Zadeva C-463/20**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

24. september 2020

Predložitveno sodišče:

Conseil d'État (Belgija)

Datum predložitvene odločbe:

4. junij 2020

Tožeča stranka:

Namur-Est Environnement ASBL

Tožena stranka:

Région wallonne

**CONSEIL D'ÉTAT, SECTION DU CONTENTIEUX ADMINISTRATIF
(DRŽAVNI SVET, ODDELEK ZA UPRAVNE SPORE, BELGIJA)****SODBA****I. Predmet tožbe**

- 1 Nepridobitno združenje NAMUR-EST ENVIRONNEMENT s tožbo, vloženo 18. januarja 2017, predlaga odpravo odločbe Inspecteur général du département de la nature et des forêts (generalni inšpektor ministrstva za naravo in gozdove, v nadaljevanju: D. N. F.) z dne 27. junija 2016, s katero so bila delniški družbi SAGREX (v nadaljevanju: družba SAGREX) odobrena odstopanja od ukrepov za varstvo živalskih in rastlinskih vrst, opredeljenih v členih 2a, 3 in 3a loi sur la conservation de la nature (zakon o ohranjanju narave) (Moniteur belge št. 1973A71207 z dne 11. septembra 1973, <http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1973/07/12/1973A71207/justel>, v nadaljevanju: zakon o ohranjanju narave) z dne 12. julija 1973, za obratovanje kamnoloma apnenčastega drobljenca v Bossiméju.

- 2 Družbi S.A. CIMENTERIES CBR je bila 14. marca 2018 dovoljena intervencija.

II. Dejansko stanje

- 3 Družba SAGREX je 4. novembra 2008 vložila prošnjo za enotno dovoljenje za ponovni začetek obratovanja kamnoloma Bossimé, izkop predora med kamnolomoma Bossue in Lives-sur-Meuse, napeljavo transportnega traku v kamnolomu Lives-sur-Meuse in ureditev nabrežja za nakladanje barkna bregu reke Meuse.

- 4 D. N. F. je 12. maja 2010 izdalo negativno mnenje, v katerem so bili med drugim ti razlogi:

„Presenetljivo je, da v spisu kljub velikemu številu zaščitene vrste, ki bodo zaradi projekta[prizadete], ni nikjer omenjena zakonska obveznost uveljavljanja potrebnih odstopanj od ukrepov za varstvo zaščitene vrste v skladu z veljavnimi predpisi.

[...]

Glede na naravo in razsežnost tega projekta s preureditvami, predvidenimi za obdobje pred in med vzpostavitvijo delovišča ter po njej, ni mogoče dejansko ublažiti niti izravnati številnih pričakovanih vplivov, zlasti z vidika uničenja naravnih habitatov.“

- 5 Družba SAGREX je 15. aprila 2016 vložila prošnjo za odstopanje od ukrepov za varstvo živalskih in rastlinskih vrst, določenih v zakonu o ohranjanju narave. Tej prošnji je bila priložena presoja vplivov, naslovljena „Uničenje okolij in selitve rastlinskih vrst za obratovanje kamnoloma Bossimé“, iz aprila 2016.
- 6 D. N. F. je 27. junija 2016 odobrilo odstopanje, za katero je bilo zaproseno, s čimer je družbi SAGREX dovolilo, da namerno vznemiri osebke živalskih in rastlinskih vrst, ki jih navaja, poslabša in uniči območja habitatov teh vrst, izkorenini, namerno uniči, zadrži in prepelje osebke ter poslabša območja habitatov teh vrst z uporabo blažilnih ukrepov, ki jih navaja. Gre za izpodbijani akt.
- 7 Družba SAGREX je 30. septembra 2016 predložila načrte s spremembami in posledično dopolnitev presoje vplivov v okviru prošnje za enotno dovoljenje.
- 8 V zvezi s spremenjenim projektom je bilo od 21. novembra do 21. decembra 2016 organizirano javno posvetovanje, ki je sprožilo številne ugovore.
- 9 D. N. F. je 21. decembra 2016 v zvezi s prošnjo za enotno dovoljenje izdalo pozitivno mnenje s pridržki. V tem mnenju so med drugim navedeni ti razlogi:

„S spoštovanjem priporočil, povzetih v spisu prošnje, obveznosti, ki izhajajo iz odstopanja z dne 27. junija 2016, in spodaj navedenih pogojev je mogoče velike

vplive tega projekta na ohranjanje narave zajezi na sprejemljivi ravni, zlasti ob upoštevanju izravnjav [...]“

- 10 Pristojni minister je 25. septembra 2017 enotno dovoljenje zavrnil. Intervenientka je zoper to odločbo vložila ločeno ničnostno tožbo. Ta tožba je bila s sodbo z dne 14. maja 2020 zavrnjena.

III. Trditve strank

A. Ničnostna tožba

- 11 Tožeča stranka se med drugim sklicuje na kršitev členov od 2 do 10 Direktive 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL 2012, L 26, str. 1) in Priloge I.19 k njej.
- 12 Izpodbijani akt je soglasje za izvedbo, za katero ni bil izpeljan postopek presoje vplivov v skladu z upoštevnimi določbami Direktive 2011/92, organ, ki ga je izdal, pa ni preučil, ali se tak postopek presoje vplivov v obravnavani zadevi zahteva.
- 13 Člen 4(1) Direktive 2011/92 določa, da „se projekte, ki so naštetih v Prilogi I, presoja skladno s členi 5 do 10“. Priloga I, točka 19, se nanaša zlasti na „kamnolome in dnevne kope, kjer površina kopa presega 25 hektarov [...]“, pri čemer morajo biti ti projekti „predmet zahteve za izdajo soglasja za izvedbo in presojo njihovih vplivov“, soglasje za izvedbo pa pomeni „odločitev pristojnega organa ali organov, ki dovoljuje nosilcu projekta izvedbo projekta“.
- 14 Projekt spada na področje uporabe Priloge I k Direktivi 2011/92, odstopanje pa je bilo odobreno „za obratovanje kamnoloma apnenčastega drobljenca v Bossiméju“. Torej je potrebno soglasje za izvedbo, da se prosilcu „dovoli izvesti projekt“, zato bi morala biti pred izdajo tega soglasja opravljena presoja vplivov v skladu „s členi 5 do 10“ Direktive.
- 15 Vsekakor je treba v okviru večfaznega postopka odločanja postopek presoje izvesti v čim zgodnejši fazi. Drži sicer, da je bila vzporedno vložena prošnja za enotno dovoljenje za obratovanje kamnoloma, vendar je ta prošnja s priloženo presojo vplivov poznejšega datuma od vložitve prošnje za odstopanje in odločbe z dne 27. junija 2016, saj je presoja vplivov iz julija 2016.
- 16 „Izvleček iz poglavja Živalske in rastlinske vrste iz presoje vplivov iz leta 2008 – dopolnilo presoje vplivov po spremembi projekta iz leta 2015“, ki je priložen prošnji za odstopanje, ima omejen obseg in ne more predstavljati presoje vplivov na okolje v smislu zahtev iz Direktive.
- 17 Poleg tega je treba pri presoji vplivov izvesti posvetovanja z zadevnimi organi in zagotoviti sodelovanje javnosti (člen 6 Direktive 2011/92), pristojni organ pa

mora preučiti in upoštevati informacije, predložene v dokumentu o presoji, in informacije, zbrane v okviru posvetovanj v skladu s členom 6 (člen 8 Direktive 2011/92) ter na podlagi tega izdati odločbo o izdaji soglasja za izvedbo in obvestilo javnosti (člen 9 Direktive 2011/92), pri čemer gre torej za faze, ki v obravnavani zadevi niso bile upoštevane (še zlasti faza sodelovanja javnosti).

B. Odgovor na tožbo

- 18 Nasprotna stranka odgovarja, da izpodbijani akt ni projekt v smislu Direktive 2011/92. Njegov učinek ni omogočiti obratovanje kamnoloma, ampak zgolj izključiti uporabo nekaterih določb zakona o ohranjanju narave zaradi vložitve zahteve za izdajo soglasja za obratovanje. Ker tega soglasja ni mogoče izvesti kot takega, navedeno soglasje ni „odločitev pristojnega organa ali organov, ki dovoljuje nosilcu projekta izvedbo projekta“. Poleg tega ne gre za soglasje, izdano med večfaznim postopkom odločanja, izdajatelj izpodbijanega akta pa ni organ, ki je pristojen za preučitev prošnje za enotno dovoljenje, in deluje v drugačnem okviru.

C. Replika

- 19 Tožeča stranka odgovarja s sklicevanjem na različne sodbe Sodišča, zlasti sodbo z dne 7. januarja 2004, Wells (C-201/02, EU:C:2004:12), ki se nanaša na uporabo Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 1, str. 248) za obratovanje kamnoloma.
- 20 Izpodbijani akt je pogoj *sine qua non* za obratovanje kamnoloma; torej pomeni soglasje za izvedbo v okviru večfaznega postopka odločanja. Postopek presoje vplivov je treba izvesti v čim zgodnejši fazi. Dejstvo, da je izdajatelj izpodbijanega akta ni organ, pristojen za preučitev prošnje za enotno dovoljenje, nima v zvezi s tem nikakršnega vpliva.
- 21 Če bi šteli, da je treba presojo vplivov opraviti zgolj v okviru preučitve prošnje za enotno dovoljenje, ne bi upoštevali, prvič, da mora pristojni organ pri sprejemanju odločitev vplive projekta na okolje upoštevati „v najzgodnejši možni fazi“, in drugič, da s poznejšo presojo vplivov ni mogoče omajati izpodbijanega akta, s katerim je dokončno podeljeno soglasje za namerno vznemirjanje zaščitene vrst ter poslabšanje in uničenje območij njihovih habitatov, zato mora biti presoja predhodna.

D. Intervencijska vloga

- 22 Intervenientka meni, da tudi če je projekt obratovanja kamnoloma zajet v pojmu „projekt“ v smislu Direktive 2011/92, izpodbijano odstopanje kljub vsemu ni „soglasje za izvedbo“ v smislu te direktive, saj samo po sebi še ne dovoljuje izvedbe projekta: šele kombinacija obeh soglasij nosilcu projekta „dovoljuje“ izvedbo projekta.

- 23 Ker je odstopanje ena od faz v postopku izdaje soglasja za izvedbo, in sicer ne osnovna, ampak dopolnilna odločba, ki se nanaša zgolj na nekatere vplive projekta, na tej stopnji ni bilo treba opraviti presoje vplivov.
- 24 V presoji vplivov, priloženi prošnji za enotno dovoljenje, je analiza vplivov na zaščitene vrste, na katere se nanaša odstopanje, zato so cilji Direktive 2011/92 v celoti izpolnjeni, saj je bila presoja vplivov izvedena pred izdajo glavnega soglasja, se nanaša na vplive na zaščitene vrste in so se pri njeni izvedbi upoštevala vsa postopkovna jamstva, ki se zahtevajo z Direktivo.
- 25 Ni mogoče šteti, da je bilo v trenutku podaje prošnje za odstopanje dokončno odločeno o projektu z vsemi njegovimi izvedbenimi pravili. Torej mora prosilec presojo vplivov opraviti v fazi podaje prošnje za enotno dovoljenje, tako da se presoja vplivov nanaša na končni projekt po spremembi zaradi uskladitve z odstopanjem.

E. Zadnja vloga nasprotne stranke

- 26 Nasprotna stranka trdi, da ureditev enotnega dovoljenja in ureditev odstopanj od ukrepov za varstvo živalskih in rastlinskih vrst z zakoni ali predpisi nista nikakor povezani. Torej ne obstaja „postopek odločanja“ v smislu evropske sodne prakse. Zato ne smemo zamenjati razloga, torej obratovanja kamnoloma, z učinki, torej posegi v živalske in rastlinske vrste.

F. Zadnja vloga intervenientke

- 27 Intervenientka meni, da je Direktiva 2011/92 upoštevana, čeprav je javno posvetovanje potekalo po sprejetju izpodbijanega akta, saj „so bili spisu, predloženemu za ugotavljanje javnega mnenja, ki se je nanašalo na osnovno odločbo, priloženi tako odstopanje v pravem pomenu besede kot tudi posebna presoja vplivov, iz katere je bilo razvidno, da so izpolnjeni pogoji za odstopanje, in dopnilo k študiji vplivov v zvezi z živalskimi in rastlinskimi vrstami (iz aprila 2016)“. Javno posvetovanje je bilo organizirano prav v trenutku, ko je imela javnost priložnost učinkovito podati pripombe na sam projekt, saj so bile v tem trenutku odprte še vse možnosti.

G. Zadnja vloga tožeče stranke

- 28 Tožeča stranka vztraja pri tem, da je izpodbijani akt pogoj *sine qua non* za obratovanje kamnoloma. To obratovanje in vznemirjanje vrst „pomenita en in isti projekt poseganja v naravno okolje“. Če je za to, da se nosilcu projekta dovoli izvedba projekta, potrebnih več upravnih odločb, soglasje za izvedbo v smislu Direktive 2011/92 zajema vse te upravne odločbe. V zvezi s prošnjo za odstopanje torej ni bila opravljena ustrežna okoljska presoja.

IV. Presoja

- 29 Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102) v členih 12 in 13 določa, da države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da vzpostavijo sistema varstva živalskih in rastlinskih vrst iz Priloge IV(a) in (b). V členu 16 je državam članicam dovoljeno odstopanje od teh ukrepov v določenih primerih in pod določenimi pogoji.
- 30 Niti z Direktivo 92/43 niti z zakonom o ohranjanju narave niti z regionalnimi upravnimi predpisi nista določena presoja vplivov ali posvetovanje z javnostjo pred izdajo soglasja za odstopanje od ukrepov za varstvo živalskih in rastlinskih vrst.
- 31 Družba SAGREX je negativnega mnenja D. N. F z dne 12. maja 2010 vložila prošnjo za odstopanje od zakona o ohranjanju narave..
- 32 Prošnji za odstopanje je priložena presoja vplivov, naslovljena „Uničenje okolij in selitve rastlinskih vrst za obratovanje kamnoloma Bossimé“, iz aprila 2016.
- 33 Tej presoji vplivov je med drugim priložen izvleček presoje vplivov, izvedene v okviru prošnje za enotno dovoljenje. Gre za „poglavje Živalske in rastlinske vrste iz presoje vplivov iz leta 2008 – dopolnilo presoje vplivov po spremembi projekta iz leta 2015“, ki je prav tako iz aprila 2016.
- 34 Pred sprejetjem izpodbijanega akta ni bila izvedena nobena faza sodelovanja javnosti.
- 35 V členu 1(2) Direktive 2011/92 so med drugim te opredelitve:
- (a) „projekt“ pomeni
- izvedbo gradbenih del ali drugih instalacij ali shem,
 - druge posege v naravno okolje in krajino, vključno s tistimi, ki vključujejo pridobivanje mineralnih virov;
- [...]
- (c) „soglasje za izvedbo“ pomeni odločitev pristojnega organa ali organov, ki dovoljuje nosilcu projekta izvedbo projekta.
- Člen 2(1) iste direktive zlasti določa: „Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da so pred izdajo soglasja za izvedbo projekti, ki bodo verjetno pomembno vplivali na okolje, med drugim zaradi svoje narave, velikosti ali lokacije, predmet zahteve za izdajo soglasja za izvedbo in presoj[e] njihovih vplivov na okolje.“
- 36 Člen 6 Direktive 2011/92 določa:

„1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da imajo organi, ki bodo projekt verjetno obravnavali zaradi svojih posebnih okoljskih odgovornosti ali lokalnih in regionalnih pristojnosti, možnost izraziti svoje mnenje o informacijah, ki jih je predložil nosilec projekta, in o prošnji za soglasje za izvedbo, pri čemer se po potrebi upoštevajo primeri iz člena 8a(3). V ta namen države članice določijo organe, s katerimi se je treba posvetovati, bodisi na splošno ali pa za vsak primer posebej. Informacije, zbrane na podlagi člena 5, se posredujejo tem organom. Podrobnejšo ureditev glede posvetovanja določijo države članice.

2. Za učinkovito sodelovanje zadevne javnosti v postopkih odločanja se jo elektronsko in z javnimi objavami ali drugimi sredstvi obvesti o naslednjih zadevah že na začetni stopnji postopka sprejemanja odločitev o okoljskih vprašanjih iz člena 2(2), najpozneje pa takrat, ko se informacije razumno lahko predložijo:

- (a) zahteva za soglasje za izvedbo;
- (b) dejstvo, da je za projekt treba izvesti postopek presoje vplivov na okolje, in da se, kadar je primerno, uporablja člen 7;
- (c) podrobnosti o pristojnih organih, odgovornih za odločanje, tistih, od katerih je mogoče pridobiti ustrezne podatke, in tistih, ki jim je mogoče predložiti pripombe ali vprašanja, in podrobnosti o časovnih rokih za posredovanje pripomb ali vprašanj;
- (d) vrsta možnih odločitev ali osnutek odločitve, če obstaja;
- (e) navedba dostopnosti podatkov, zbranih v skladu s členom 5;
- (f) navedba časa in krajev, kjer so zadevni podatki dostopni, in na kakšen način;
- (g) podatki o določbah za sodelovanje javnosti v skladu z odstavkom 5 tega člena.

3. Države članice zagotovijo, da se v okviru razumnih rokov omogoči zadevni javnosti dostop do naslednjega:

- (a) katerih koli podatkov, zbranih v skladu s členom 5;
- (b) v skladu z nacionalno zakonodajo, do glavnih poročil in obvestil, danih pristojnemu organu ali organom v času, ko je zadevna javnost obveščena v skladu z odstavkom 2 tega člena;
- (c) v skladu z določbami Direktive 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju, do podatkov, ki niso navedeni v odstavku 2 tega člena, ki se nanašajo na odločitev v skladu s členom 8 te direktive in ki postanejo dostopni šele potem, ko je bila zadevna javnost že obveščena v skladu z odstavkom 2 tega člena.

4. Zadevna javnost dobi zgodnje in učinkovite priložnosti sodelovanja v postopkih okoljskega odločanja v skladu s členom 2(2) in je tako upravičena izraziti pripombe in mnenja, ko so pristojnemu organu ali organom pred odločitvijo o prošnji za soglasje za izvedbo odprte vse možnosti.

5. Države članice določijo podrobno ureditev za obveščanje javnosti, na primer z letaki na določenem območju ali objavo v krajevnih časopisih, in za posvetovanje z zadevno javnostjo, na primer s predložitvijo pisnih stališč ali ugotavljanjem javnega mnenja. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so ustrezne informacije v elektronski oblik[i] dostopne javnosti vsaj na osrednjem portalu ali lahko dostopnih točkah dostopa na ustrezni upravni ravni.

6. Zagotovi se razumne časovne okvire za različne stopnje, da je na voljo dovolj časa:

(a) za obveščanje organov iz odstavka 1 in javnosti ter

(b) da organi iz odstavka 1 in zadevna javnost pripravijo postopek okoljskega odločanja in v njem učinkovito sodelujejo ob upoštevanju določb tega člena.

7. Časovni okviri za posvetovanje z zadevno javnostjo o poročilu o presoji vplivov na okolje iz člena 5(1) ne smejo biti krajši od 30 dni.“

37 Sodišče je v sodbi z dne 7. januarja 2004, Wells (C-201/02, EU:C:2004:12), ugotovilo, da je v skladu s prvo uvodno izjavo Direktive 85/337 določeno, da v postopku odločanja pristojni organ vplive zadevnega projekta na okolje upošteva „v najzgodnejši možni fazi“ (točka 51). „Kadar torej nacionalno pravo določa večfazni postopek s soglasjem, pri čemer je ena od faz izdaja osnovne odločbe, druga pa izdaja izvršitvene odločbe, ki ne sme prestopiti norm, določenih z osnovno odločbo, je treba vplive, ki jih bo projekt verjetno imel na okolje, ugotoviti in presoditi v postopku izdaje osnovne odločbe. Samo če je mogoče te vplive ugotoviti le v postopku za sprejetje izvršitvene odločbe, bi morala biti presoja opravljena v okviru tega postopka.“ (točka 52)

38 Sodišče je poleg tega še odločilo: „Iz sistematike in ciljev Direktive 85/337 izhaja, da se [člen 1(2) te direktive] nanaša na odločitev (v eni ali več fazah), ki nosilcu projekta omogoča začetek del za izvedbo projekta. Glede na ta pojasnila mora predložitveno sodišče preveriti, ali gradbeno dovoljenje na podlagi predprojekta in odločba o odobritvi točk s pridržkom, ki se obravnavata v postopku v glavni stvari, skupaj pomenita ‚soglasje za izvedbo‘ v smislu Direktive 85/337 (glej v tem smislu sodbo s tega dne v zadevi Komisija proti Združenemu kraljestvu, C-508/03, ZOdl., str. I-3969, točki 101, 102). Nato je treba opozoriti, da je Sodišče v točki 52 zgoraj navedene sodbe Wells pojasnilo, da kadar nacionalno pravo predpisuje večfazni postopek s soglasjem, pri čemer predstavlja eno soglasje osnovno odločbo, drugo pa izvršitveno odločbo, ki ne sme prestopiti parametrov, določenih z osnovno odločbo, je treba vplive, ki jih bo projekt verjetno imel na okolje, ugotoviti in presoditi v postopku izdaje osnovne odločbe. Samo če je mogoče te vplive ugotoviti le v postopku za sprejetje izvršitvene odločbe, bi

morala biti presoja opravljena v okviru tega postopka“ (sodba z dne 4. maja 2006, Barker (C-290/03, EU:C:2006:286, točke od 45 do 47); glej tudi sodbe z dne 4. maja 2006, Komisija/Združeno kraljestvo (C-508/03, EU:C:2006:287, točka 104); z dne 28. februarja 2008, Abraham in drugi (C-2/07, EU:C:2008:133, točka 26); z dne 17. marca 2011, Brussels Hoofdstedelijk Gewest in drugi (C-275/09, EU:C:2011:154, točka 32), in z dne 3. marca 2011, Komisija/Irska (C-50/09, EU:C:2011:109, točki 76 in 77)).

- 39 Sodišče je v točki 34 sodbe z dne 17. marca 2011, Brussels Hoofdstedelijk Gewest in drugi (C-275/09, EU:C:2011:154), še odločilo, da mora predložitveno sodišče na podlagi nacionalnih predpisov, ki jih je treba uporabiti, ugotoviti, ali je mogoče odločbo, kot je ta v postopku v glavni stvari, šteti za fazo v okviru večfaznega postopka za izdajo soglasja, katerega končni cilj je izvedba dejavnosti, ki pomenijo projekt v smislu upoštevanih določb Direktive 85/337.
- 40 V obravnavani zadevi ni bila pred sprejetjem izpodbijanega akta izvedena nobena faza sodelovanja javnosti. Faza sodelovanja javnosti je večinoma potekala po sprejetju izpodbijanega akta, ko je bilo opravljeno javno posvetovanje o prošnji za enotno dovoljenje. Treba je torej preučiti, ali Direktiva 2011/92 nalaga, da je treba fazo sodelovanja javnosti organizirati pred sprejetjem ukrepa, ki ima tak obseg in učinke kot izpodbijani akt.
- 41 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da obratovanje kamnoloma brez izpodbijanega odstopanja ne bi bilo mogoče. V tem smislu ni nobenega dvoma o tem, da je izpodbijani akt potrební pogoj za ponovni začetek obratovanja kamnoloma. Poleg tega prav tako ni sporno, da to obratovanje ne bi bilo mogoče brez podelitve enotnega dovoljenja, za izdajo katerega je treba izvesti javno posvetovanje.
- 42 Obratovanje kamnoloma Bossimé kot tako pomeni projekt v smislu člena 1(2)(a) Direktive 2011/92. Za to obratovanje je treba v skladu s členom 4(1) Direktive opraviti okoljsko presojo, saj so tovrstni kamnolomi navedeni v Prilogi I k njej.
- 43 Vendar je edini predmet izpodbijanega akta izdaja soglasja za vznemirjanje živali in poslabšanje območij habitatov teh vrst. Poleg tega je osnovna odločba, ki nosilcu projekta dovoljuje izvedbo projekta, enotno dovoljenje, ki je lahko po opravljenem javnem posvetovanju zavrnjeno ali se zanj določijo strožji pogoji, kot so določeni v izpodbijanem aktu. Tako je v obravnavani zadevi organ zavrnil podelitev enotnega dovoljenja v zvezi z obratovanjem kamnoloma.
- 44 Organ, pristojen za izdajo enotnega dovoljenja, mora preučiti vse urbanistične in okoljske vidike projekta, ki se nanašajo na obratovanje kamnoloma. V tem okviru lahko strožje presodi vplive tega obratovanja ob upoštevanju norm, ki jih je določil izdajatelj izpodbijanega akta.
- 45 Torej se postavlja vprašanje, ali izpodbijani akt in enotno dovoljenje, s katerim bi bilo dano soglasje za obratovanje kamnoloma, pomenita eno in isto soglasje za izvedbo (v smislu člena 1(2)(c) Direktive 2011/92) v zvezi z istim projektom (v smislu člena 1(2)(a) iste direktive). Glede na posebnosti tega dejanskega okvira z

vidika obstoječe evropske sodne prakse je treba to vprašanje po uradni dolžnosti predložiti Sodišču Evropske unije.

- 46 Če bi bil odgovor na to prvo vprašanje pritrdilen, je treba Sodišču postaviti še vprašanje o zahtevah iz iste direktive, saj v nasprotju z akti, v zvezi s katerimi so bile izdane zgoraj navedene sodbe, zlasti sodba WELLS, izpodbijani akt dejansko ni izvršitvena odločba, prav tako pa tudi ni osnovna odločba, saj je to enotno dovoljenje, s katerim se izda soglasje za obratovanje kamnoloma.

V. Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali odločba „o soglasju za vznemirjanje živali in poslabšanje območij habitatov teh vrst zaradi obratovanja kamnoloma“ ter odločba, s katero se dodeli ali zavrne soglasje za to obratovanje (enotno dovoljenje), pomenita eno in isto soglasje za izvedbo (v smislu člena 1(2)(c) Direktive 2011/92 z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje) za isti projekt (v smislu člena 1(2)(a) iste direktive), če, prvič, to obratovanje ni mogoče brez prve od njiju, in drugič, ima organ, pristojen za izdajo enotnih dovoljenj, možnost, da v primerjavi z normami, ki jih je določil izdajatelj prve odločbe, opravi strožjo presozo vplivov tega obratovanja na okolje?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali so zahteve, določene s to direktivo, še zlasti z njenimi členi 2, 5, 6, 7 in 8, dovolj upoštevane, če faza sodelovanja javnosti poteka po sprejetju odločbe „o soglasju za vznemirjanje živali in poslabšanje območij habitatov teh vrst zaradi obratovanja kamnoloma“, vendar pred sprejetjem osnovne odločbe, s katero se nosilcu projekta dovoli obratovanje kamnoloma?